

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שלישי | כט סיון | פרשת קרח

גלון מס' 265

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן התשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן התשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

לעומת הגישה המקרבת והמתחשבת התפתחה גם גישה מרחיקה ודוחה כלפי הקראים, ואשר קבעה כי יש להחרימם ולנדותם בהיותם ספק ממזרים, ולכן גם פסולי חיתון (שפירא, עמ' 299 - 300). גישה אחרת קבעה כי ניתן לקבל את הקראים בכפוף "לגיוורם", בהיותם לא יהודים (שפירא, עמ' 309 - 314). יודגש כי הטענות כלפי הקראים שהינם ספק ממזרים ולכן פסולי חיתון ופסולים ממתן עדות וקיים צורך בגיוורם, אינן טענות שייחודיות לתקופות היסטוריות עתיקות, אלא הן טענות שעולות ונשנות במאות העשרים והעשרים ואחת במדינת ישראל כלפי קראים אזרחי המדינה, וכן כלפי יהודי שמי מאבותיו הינו ממוצא קראי. לדוגמאות בענין זה ראו: שפירא, עמ' 314 - 322; קורינלדי עמ' 122 - 142. לדוגמא יחסית עדכנית ראו פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול שדן בתוקף הגיור לחומרא שנעשה לאישה שאביה היה ממוצא יהודי קראי: תיק מס' 1-21-6122 פלונית נ' פלוני (פורסם ב- "נבו", ניתן ביום 18.12.2008).

26. ברי שתחושת העלבון וההשפלה של יהודי מאמין ממוצא קראי בולטת ומזדקרת לעין כאשר אומרים לו שאיננו "יהודי" וכי עליו לעבור גיור כמו אדם נוכרי, שאינו בן הדת היהודית. כמו כן, הגישה שרואה בו גם פסול חיתון, שאינו יכול לבוא בכלל האוכלוסיה הרבנית, יוצרת ניכור חברתי שמוביל לבדלנותו בעל כורחו.

27. חרף הקרע ההיסטורי ודברי הבלע והמשטמה (לעיתים באופן הדדי), הדעה בהלכה הרבנית לפיה הקראים אינם יהודים הינה בבחינת דעת מיעוט והדעה הרווחת והמקובלת היא דווקא זו הרואה בהם כיהודים (בג"צ 30/76 סיהו נ' בית הדין הדתי לעדת היהודים הקראים פ"ד לא [1] 13, 19, דברי השופט לנדוי; בג"צ 47/82 קרן התנועה ליהדות מתקדמת בישראל נ' שר הדתות פ"ד מג [2] 661, 690 - 691, דברי המשנה לנשיא, השופט אלון; ע"מ [ב"ש] 101/08 פלונית נ' פלוני, פורסם ב- "נבו", ניתן ב- 18.11.08, דברי כבוד סגן הנשיא השופט הנדל [כתוארו דא]). ההלכה הרבנית מכירה בנישואי הקראים בינם לבין עצמם כנישואין תקפים והספקות מתעוררים רק לגבי תוקף הגירושין שהם עושים, בשל השוני באופן ביצוע הגירושין על ידי הקראים, לעומת הרבנים (קורינלדי, עמ' 110 - 121). כמו כן, לאורך השנים, בין המאה ה-16 לספה"נ ועד המאה הנוכחית, התפתח פולמוס בהלכה הרבנית בקשר לאפשרות להתרת חיתון בין רבנים לקראים. בפולמוס זה היו פוסקי הלכה שהתירו חיתון בין קראים לרבנים, והיו פוסקי הלכה אחרים שאסרו זאת (קורינלדי, עמ' 122 - 142; שפירא, עמ' 314 - 321). ללמדך שעמדת ההלכה הרבנית ביחס לקראים איננה עשויה מיקשה אחת, אלא מורכבת מדעות מגוונות ושונות.

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2
יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

עמ' 2
על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3
חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3
מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4
כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קוראים שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

וגו' ויתוקנו כל הניצוצות הקדושות שנפלו לאדם בליעל ולסטרא אחרא בחטא פגם הברית, כמו דאיתא בגמרא אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, רצה לומר כל הנשמות שנקלטו ונפלו בגוף האדם הבליעל, וזה כל עבודתנו בתורה ותפלה שיתקבצו נדחי ישראל כמה נשמות הנעשקות אשר נעשקו על ידי האדם הבליעל חיל בלע ויקיאנו.

ואיתא בכתבי האריז"ל שעל כן יכוונו בתפלות שמונה-עשרה בברכת תקע בשופר וכו' וקבצנו יחד מארבע וכו' בשם היוצא משלשה תיבות **חב"ו** שהוא ראשי-תיבות **ח'ל ב'לע ו'יקיאנו** המה הניצוצות הקדושות שבלע אותם ונפלו לסטרא אחרא על ידי מוציא זרע לבטלה או על ידי מקרה לילה רחמנא לצלן**כב**.

לא היתה הגאולה - עד שתקנו בה פגם הברית

וכן מצינו בגאולה מבבל על ידי עזרא וסייעתו היו צריכים גם כן מקודם לתקן פגם הברית ולברר וללבן ולצרף, על כן צוה עזרא וסייעתו לפרוש מן הנשים הנכריות וילדיהן, ועשרה יוחסין עלו מבבל, ולא עלה עזרא עד שעשאו כסלת נקיה, שבלתי זה לא היה אפשר להיות הגאולה.

את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב". (ועיין זוהר שמות דף ז' עמוד ב). והנה קודם ביאת המשיח, קודם שתתנער כנסת ישראל מעפרא, יתרבו חבלי לידה, צער אחר צער, כדכתיב (דניאל י"ב): "והעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך, והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר".

ידוע שהמלחמה לפני שערי ירושלים תהיה המלחמה הכי נוראה שהיתה אי פעם, ורק הקדושים כמלאכים יותרו ואין פירוש מסברא, רק קבלה מקובלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האומות שבעולם אחד מהן לא נעדר, בצד אחד כל האומות המחזיקות דת נוצרית, ובצד אחד כל האומות שאינן מאמינות בדת זו, ומקובל שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אומה נוצחת, ועל מלחמה זו ניבא בלעם באומריו: "אוי מי יחיה משומו קל" - שיבואו האומות שבשמים שם קל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה נאמר (ישעיה ד' ב'): "והנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים, ("אבות על בנים" בהקדמה).

כב ראה בפנים הספר מה שהבאנו מהשלי"ה הקדוש ומדרש תלפיות וספר יסוד ושורש העבודה.

המשך בעלון הבא

בימי קדם הזהירו הרבה ונזהרו המדקדקים לקיים תקנה שבכמה ק"ק שלא יעמוד בעל המטבחיים עת התעסקות השוב"ם (עי' שו"ת בית אפרים יור"ד סי' ח', שו"מ מהד"ק ח"ב מ"ח, טוטר"ד ק"ז, דעת ס"ק ע"א) וגם זה נתבטל במשך הזמן. וכמו"כ הרבה (טירת מלכים שערי מזון, דלת ד').

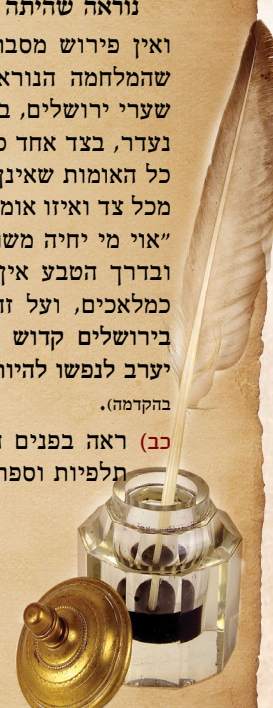
ח) תדע ידידי נ"י כי בדורינו אנו יש להתאמץ ביותר ויותר בענין חלקת הסכין, ואבאר שיחתי, הא ודאי כו"ע מודו שבטלה טעם יראת חטא וכל שהדורות מתרחקין ירא חטא מתדלדלין וכבר עומדין אנו בעיקבתא דמשיחא שעליה העידו חז"ל (סוף סוטה) דיראי חטא ימאסו, ועכשיו אם בדורות הראשונים הי' עיקר הקלקול אצל הסכין כמו שביאר מהר"ש אבוהב זצ"ל בס' הזכרונות שלו, וכ"כ בדעת סי' ח"י (אמר המו"ל. ע"י מדור בדיקת סכין ותמצא הכל בהרחבה) אע"ג שהיו מעוטפין ביראת שמים מה נעני אנו אבתרייהו.

ובואו חשבון - בענין השחיטה בסכין פגימה, לבד מהמכשול הגדול לתעב נפשות ישראל בזבחי פיגול עוד יש בו משום צעב"ח כמבואר בחינוך ושו"פ (אמר המו"ל: ע"י במבוא לבדיקת הסכין). וגם מה שמרחיק ניצוצין הנטמנין בהני בע"ח לבא לתיקונם (עי' מחז"ב סי' ח"ט), וא"כ בימי קדם הי' לפני השוחט הני ג' צדדין וכאשר בא להרים סכיניו הי' לבו מלא אימת בוראו פן ואולי יפגע בג' עיקרין במחתא חדא.

אבל בימינו שירדנו פלאים וגם במצות צעב"ח, ותיקון נפשות נתקרר ההרגש הי' מן הצורך לכפול ולשלש כל הדברים שהזהירו חז"ל בימים קדמונים, בימינו אלה כיון שבכל ג' האיסורים נחלשו הדורות (חותך חיים סי' ח"א טו"ב). ט) בזה"ז שנתחדשו מסילות חדשים לנסיעת מסעי השחיטה וכל תהלכותיה כעין תהלכות שאר בתי חרושת של מצרכי מזון צריכין דקדוק יתר בהבחנת השוחטים הראויין לאיצטלת השחיטה כי הרבה נסיונות שטיין על ראשי השוב"ם משך עבודתן, נסיון הראשי להתהדר לפני בעה"ב שלו כאיש מופלא ומזורז במלאכתו. ולא עצלני, וזה ע"י ריבוי הנשחטים בקצירת זמן לפחות כשאר השוב"ם, והמרכה משוכח כמוכן. אבל ממנו ודאי לא יגרע. נסיון אחר המאריך קצת במלאכתו מעכב עשירות פועלים שגורם עי"ז היוזקא דמינכר לבעה"ב, ועוד ועוד.

ועי' בס' יריעות שלמה אות ח' ובקונ' בית יד שלו סוף הלכה ה' שהעלה דכל שנשמע על השו"ב שום שמץ דופי אע"ג דכשר לשחיטה מחמת קול ההוא מ"מ כיון דנשמע עליו דופי ושם רע נאבדה לו חזקת כשרות לענין זה עכ"פ דהיכא שיש לו איזה צד נגיעה בעולם אינו נאמן כלל. ע"כ.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

וחייב לזרוקן ואם נתבשלו במאכל חייב לשופכן עם המאכל.

ולפענ"ד מי שלקח ירקות אלו ונתברר לו שצריך לבדוק וא"א לו לבדוק אז חייבין להחזיר לו הכסף שמכרו לו דבר איסור שצריך לזרוק, ולא מיבעיא אם עדיין לא אכלם דיכול לחזור המאכל כמבואר בח"מ סי' רל"ד ס"ד שאין בהם דין מכירה כלל, אלא אפילו כבר אכל חייבין להחזיר לו הכסף שהרי אכל איסורים ושרצים איסורי דאורייתא הם ונפשו של ישראל חותה מאיסורין ואינו נהנה כמבואר בח"מ סי' רל"ד וי"ל קצת דעכ"פ ספיקא דאורייתא הוי.

ומה שיצא להתיר שע"י רחיצת המים מוציא מדי תולעת באמת כי לפענ"ד אדרבה הרי כבר הבאתי בתשו' שני' שמרן הח"ס כתב דרחיצת מים לא מהני, וכעת ראיתי בשו"ת חינוך בית יהודה סי' נ"ו בדין תולעין הנקראים מילבן אם יש תקנה ברחיצה או לא, ויש שאמרו שבקצת מקומות התירו ברחיצה ואח"כ אוכלין הפירות, והשיב הגאון ז"ל תשובה אין ספק שעדות שקר מעידים, החוש מעיד כי לא יוכל נקיון ולשוא צריך צורף כי תרבה נתר ובורת א"א להסירם, וכו' שהחוש הראות נלאה להביטם כי אם בטורח גדול ונגד השמש ואין להם תקנה אלא למכור לנכרים מעט מעט וכו', ודינו כשחט עז שיצא דם דאסור למכור חי לעכו"ם וכן ספק דרוסה וכו' כן הוא בכנימי הגע עצמך אם נמצא מילבן ואח"כ לא ימצאו עוד וכי שרי'.

ומ"ש מעכ"ת שאינו מפורש כ"כ בפוסקים ובש"ס תמה אני והרי הוא מפורש בתורה ד' וה' לאוין שרץ השורץ על הארץ ואם שייך רחיצה לטהרם יפול איסור זה בבירא כי מה לי חטין או שעורים או קטניות או פירות, וגם החוש יעיד שמפני קטנותן נדבקין בפירות ואינן נרגשין ברחיצה, ואין תועלת בו, ואם היה באפשרות ללקוט ולברר המילבן מן הפירות הרי הוא כיוצא בו דיפול האיסור זה בבירא אלא עכ"ח הוא דבר שא"א כי מי הוא זה שימלא לבו לבדוק כל גרעין וגרעין של שעורים לאחר הרחיצה ולראות שאין בו מילבין דבוקה שם.

ומעלתו רוצה לעמוד על הנסיון והוא כנמנע, ומפני כך נפל בטעות וכו' ולפי דבריו נצעק על הפוסקים שאבדו ממונן של ישראל לאסור פירות שיש בו מילבין הלא יש היתק ברותחין וכו' ולא התירו רותחין אלא שמא יש בקטניות תולעת שלא רחשו עדיין ישימו ברותחין וימות

המשך בעלון הבא

מהמתרהש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמציערים את הבעלי חיים (וכי צער האדם)

ספר

צער בעלי חיים

בהלכותיה

חלק א'

בו באר גדל ענין למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמציערים את הבעלי חיים, וכן צער האדם, ואין אדם יכול לשער מה שפגש העובר על זה תסבל בזה ובבא. ויתבונן בשכלו הך כי יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מפל חיי העולם הבא.

כל זה מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר מגדולי האחרונים זלה"ה, וספרי תלמידי בעש"ט ז"ע, וסיפורי מעשיות, ודבריהם הקדושים חוצבים מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא. דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה יהי יד הכל ממשמשין בהן ויזכרו לשמור ולקיים.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרכה נפלאה איך להדריך את ביתם להזהר שלא לצער בעלי חיים, ועל ידי זה יזכו לתורה ויראת שמים. המעיין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות בלתי גבול להתאמת ולהתחזק לקיים מצות הבורא יתברך שמו על ידי שידע כל עניני צער בעלי חיים.

יצא לאור על ידי מפעל הזהר העולמי חדש אב תשע"ה לפ"ק
בת ים 0527-651911

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם ולעודר לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

הספר נדפס לזכות הרבים, ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

מי לה' אלוי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתתף 5 חלקים, תורת הווהר י"ח חלקים דהיינו כל הווהר הקדוש כלשון הקודש באותיות גדולות, בחפעתם כרבים לאלף בתי מדרשות ויותר, להעלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בווהיק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים לזכות ככסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

תצא? שאלתי, והוא השיב: "מפי הטבעת". חששתי שאם יעשה כן יזיק לנער לכן הפצרתי בו שיצא מצפורן הרגל. "איני רשאי לעשות כן" השיב לי, אז אמרתי לו, שאני אתפלל עליו שיתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לצאת דרך הצפורן שברגל ולא דרך פי הטבעת כדי שלא יוסיף טומאה על טומאתו.

ביום שנקבע לו לצאת מגופו של הנער, הקדמתי ובאתי אליו מבעוד לילה. כראותו אותי שמח מאוד ועכב אותי לידו. מיד שלחתי לקרוא לשני תלמידי חכמים וכשהם באו החל הנער לצחוק ולהתהולל ובקש שנסעד עמו. הסכמנו והוא אכל אכילה גסה המספקת לשלושה אנשים באומרו: מחר אני יוצא מכאן לכן אני אוכל הרבה ולכן אני שמח הלילה, היות ומחר אתחיל שוב להתענות ומי יודע עוד כמה עונשים צפויים לי". לשמע דבריו חששתי שמא מתחכם הוא איתי ולא ייצא לכן הזכרתי לו כי עומד הוא בשבועתו. "אעשה כאשר אמרתי", אמר הרוח והוסיף: "וכי עבריין אני? אם הבטחתי לצאת – אצא". לשאלתי אם יאות לצאת מהיכן שבקשתי ממנו, השיב כי אינו יכול ואני יראתי פן יזיק לנער חזרתי והפצרתי בו. אז החל הוא לצחוק מהעומדים שם ולהכות אותם עד שגערתי בו והתישב ושתק. לאחר זמן מה אמר בלשון רכה: "איני יודע מה לעשות, מתירא אני מאוד מן הצער הנכון לי ברגע שאצא מכאן", באומרו כן פרץ בבכי ובקש שאלך עמו לטבול ואחר כך אלך עמו לקברו ואני עשיתי את רצוננו. **כשחזרתי** בחרתי מנין אנשים כשרים ובקשתי לצאת דרך הצפורן שברגל. אז אמר לי הרוח: "הנני מסתתר באבר אחד ששם לא אשמע את החרמות שתחרים אותי בהם לצאת". הוא אמנם עשה כן, אך אני גזרתי עליו חרם גדול בכמה נרות שידליקו אותם ויכבו

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

עב

הנני מאשר בזה קבלת ספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" והנני מודה על משלוח הספר הנ"ל שהוא ספר חשוב מאוד וחיוני.

ויה"ר שיתרבו המסייעים בדבר חשוב זה.

בכבוד רב' דוד בדרות

רב באור יהודה, לשכת הרבנות

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

השיפה על כשרות השחיטה בעולם

ספר

מדה טובה

בגימטריה 71 = "כח גדול" = "וחי בהם" וגם היתה בשנת ה-71 לחייה שכח גדול כזה עם מדות טובות ומסירות נפש כזה הייתה יחידה בדורה. וחי בהם, שבמצוות שעשתה יהיה לה חיים טובים לעולם ועד בגן עדן העליון, לנצח נצחים.

הספד יום השנה של הרבנית הצדקת

מרת טויבא בת חיים אליהו ע"ה

בהר המנוחות ירושלים י"א סיון תשע"ה

"נְדִיבֵי עֵינֵינוּ נֶאֱסְפוּ עִם אֱלֹקֵי אַבְרָהָם" בְּמִקּוֹם הַזֶּה, וּבְאֵנוּ הַיּוֹם לְגַמֵּל חֶסֶד לְזוּגְתֵי הַבַּחֲל"ח הַנִּפְטָרִת הַרְבֵּנִית הַצַּדִּיקָת מרת טויבא בת הרב חיים אליהו ע"ה.

זכות לנפטר

נתאספנו כאן ליום היארצייט השני של להבחל"ח

וזוגתי הרבנית הצדיקת ע"ה.

אמרו חכמינו ז"ל בגמרא (שבת דף קנ"ג ע"א) "אֲחִים בְּהַסְפִּידָא דְהָתָם קְאִימָנָא", פירוש שהנפטר נמצא כאן בשעת ההספד, ופירוש שני, "דהתם" כלומר בעולם האמת "קאימנא" אני עומד ואיני יכול לעלות אלא על ידי מעשיכם, ולכן צריך לומר דברי תורה, ודברי התעוררות, כדי להעלות את נשמתו, וכל מעשה טוב שיבוא על ידי זה, נזקק לזכות הנפטר, עליו השלום. **בַּעַת שֶׁהַנְּשֻׁמוֹת וְנַפְשׁוֹת שׁוֹמְעִין תְּפִלָּתָן שֶׁל הַחַיִּים הַמְתַּפְּלִין עַל צַעְרָן, אִז עוֹלֵין לְדוּחֹת שְׁפָנֵי עֵדָן, וְהַדּוּחֹת עוֹלֵין אֶל הַדְּרִיגָה עֵדָן אֲשֶׁר שָׁם נִשְׁמֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וּמְעוֹרְרִין הָאֲבוֹת שְׁבָאֲרֵי יִשְׂרָאֵל, וְשָׁם מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי פְסָא הַכְּבוֹד וּמְתַפְּלִין עַל הַחַיִּים, עַכ"ל** (זהר חלק ב דף קמא עמוד ב). ומבקשים מהנפטר הקדושה שתתפלל בעד עם ישראל שיזכו כל עם ישראל לאכול בשר עוף כשר ולהתחבר להרשב"י ע"ה וילמדו כולם זוהר הקדוש ונוצה יחד להגאולה השלימה ברחמים אמן כ"ר.

המשך בעלון הבא

גְּדוּלֵי הַדּוֹר פֶּסְקוּ! תְּרַמּוּ אֶל מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי, (יְשִׁירוֹת לְדַפּוּס) וְהִיוּ שְׂתֵפִים לְהַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲלוּקַת דְּפֵי זֶהָר הַיּוֹמִי סְפָרִים וְעִלּוּנִים בְּחָנֶם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm